

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ใช้เกณฑ์สัดส่วนของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 97 คน โดยแบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและแบบสัมภาษณ์ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของครู ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทของครู ด้านบทบาทของนักเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้วิจัยนำไปหาความเที่ยงตรง โดยเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาเพื่อให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปรับปรุง และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนระหว่าง .20 -.68 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนระหว่าง .20 -.74 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .95 และ .95 แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้คอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) เมื่อพบว่าแตกต่างกัน ทำการทดสอบภายหลัง (Post-Hoc Analysis) โดยวิธีการของ Scheffe' การทดสอบค่าที (t -test) การหาความถี่ ร้อยละ นำหนักคะแนน เพื่อจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา 3 ลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ 1, 2 และ 3 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาได้ ดังต่อไปนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี

โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบทบาทของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เขตพื้นที่ สัญชาติของครูผู้สอน และประสิทธิภาพการทำงานของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น จำแนกตามเขตพื้นที่ ด้านคุณลักษณะของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สภาพการปฏิบัติงานสูงกว่าเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และจำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน ด้านคุณลักษณะของครูและด้านบทบาทของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย

4. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เขตพื้นที่ สัญชาติของครูผู้สอน และประสิทธิภาพการทำงานของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น จำแนกตามเขตพื้นที่ ด้านคุณลักษณะของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีปัญหามากกว่าเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 และจำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน ด้านคุณลักษณะของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ในแต่ละด้านดังนี้

5.1 ด้านคุณลักษณะของครู ควรส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีความรู้ความเข้าใจธรรมชาติของเด็ก ใช้จิตวิทยาเด็กในการสอน มีโอกาสพัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ และจัดการอบรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีนอย่างเป็นระบบ

5.2 ด้านหลักสูตร ควรจัดทำเอกสารและคู่มือหลักสูตรวิชาภาษาจีนให้เพียงพอ มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาจีนเสมอ ๆ ส่งเสริมให้ครูร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในด้านการใช้หลักสูตรภาษาจีน และควรมีหลักสูตรภาษาจีนที่เป็นแกนกลางจากกระทรวงศึกษาธิการ ในการเรียนการสอน

5.3 ด้านบทบาทของครู ส่งเสริมให้ครูสามารถนำแหล่งการเรียนรู้และสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ประกอบการสอน สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ ควรมีการฝึกอบรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

และให้ครูเป็นแบบอย่างในการพูดภาษาจีนที่ถูกต้องตามหลักภาษา ใช้กระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.4 ด้านบทบาทของนักเรียน ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจศึกษาวิชาภาษาจีนอย่างจริงจัง ได้แสวงหา รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนภาษาจีนด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบการเรียนรู้ของตน และอบรมพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน

5.5 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้จัดทำและรู้จักคิดสร้างสรรค์สื่อหรือวิธีการใหม่ ๆ ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอจริงจัง ควรจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนนักเรียนให้เพียงพอ และควรมีการจัดอบรมทำสื่อการสอนภาษาจีน และให้ใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย

5.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียน ติดตามผลการประเมินอย่างจริงจัง ดำเนินการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย และควรมีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการวัดผลประเมินผลและมีการติดตามผลการเรียนเสมอ

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษาตามความมุ่งหมายของการวิจัย กรอบความคิด และสมมติฐานของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมพบว่า มีระดับปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านคุณลักษณะของครู ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทของครู ด้านบทบาทของนักเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุขรินทร์ หวง (2551) พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านคุณลักษณะของครู โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ มีความตั้งใจในการทำงานด้านการสอน มีจรรยาบรรณครู และไม่เห็นแก่ตัว มีความสามัคคีต่อผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่สอนภาษาจีนบางส่วนเป็นครูอาสาที่มาจากประเทศจีน ซึ่งก่อนมาต้องมีการอบรมในด้านการสอนภาษาจีน เข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศไทย มีความมุ่งมั่นในการสอนและการจัดเตรียมสื่อการเรียน

การสอนต่าง ๆ และตลอดจนครูสอนภาษาจีนที่เป็นคนไทย ซึ่งมีความสนใจในด้านภาษาจีนอยู่แล้ว และมีประสบการณ์สอนโดยส่วนใหญ่มากกว่า 2 ปีขึ้นไป จึงมีความเข้าใจในภาษาจีนและวัฒนธรรมของจีนเป็นอย่างดีทำให้สามารถจัดการเรียนภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อุทัยวรรณ เถลิ้มชัย (2552) ที่ว่า ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อความต้องการของสภาพปัจจุบันจึงได้เร่งพัฒนาครูไทยที่สอนภาษาจีน และให้ความสำคัญกับการสร้างวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้แก่ผู้บริหาร จึงจัดอบรมครูไทยที่สอนภาษาจีนและจัดรายการศึกษาดูงานด้านการจัดการการเรียนการสอนสำหรับผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมากที่สุด

1.2 ด้านหลักสูตร โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาจีน เนื้อหาที่สอนตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ และการเขียนแผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนได้ดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เพื่อนำมาออกแบบวางแผนและดำเนินหลักสูตรที่ใช้ มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือผลการเรียนรู้ของกลุ่มสาระเป็นเป้าหมายของการพัฒนา ทำให้ครูผู้สอนภาษาจีนมีความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดีและสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการสอนภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุขรินทร์ หวง (2551) พบว่า ครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่มีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ตลอดจนนำหลักสูตรไปใช้

1.3 ด้านบทบาทของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ความตรงเวลาในการสอน การเอาใจใส่และสนใจตรวจงานของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และให้กำลังใจเมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการเรียนภาษาจีน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่ทำการสอนภาษาจีนทั้งที่เป็นคนไทยและคนจีนนั้นต้องได้รับการอบรมและพัฒนาก่อนที่จะมาทำการสอนภาษาจีนภายในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งส่วนที่เป็นครูจีนอาสาและส่วนที่เป็นคนไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์พันธุ์ พันธุ์สวัสดิ์ (2544) ที่ศึกษาการพัฒนาบุคลากรตามการรับรู้ของครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร พบว่า รับรู้ว่าการพัฒนาบุคลากร ใช้วิธีการต่าง ๆ หลายวิธี วิธีที่ใช้มาก คือ การศึกษาต่อ วิธีที่ใช้รองลงมาคือ การสัมมนา การฝึกอบรม การประชุมพิเศษ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษา ดูงาน การสอนงาน การส่งเสริมแนะพัฒนาการทำผลงานทางวิชาการ และการเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ

1.4 ด้านบทบาทของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจและความสามารถของนักเรียนแต่ละคน และทำงานอย่างเป็นระบบตามงานที่วางเอาไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังไม่เคยได้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สามในโรงเรียนสามัญที่เปิดสอนในประเทศไทยทำให้มีความสนใจในการเรียนภาษาจีนในระดับปานกลางและจำเป็นต้องช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนในการเรียนตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ของครูผู้สอนก็เป็นส่วนสำคัญให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรหทัย จันทรگانตานนท์ (2549) ที่ศึกษา การศึกษาสภาพการจัดการ โรงเรียนเอกชน ที่สอนภาษาจีน ในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า การจัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด ส่งเสริมพัฒนานักเรียน โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาจีนทั้งในและนอกห้องเรียน ทำให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนดีขึ้น

1.5 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการผลิตสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้เหมาะสมกับชั้นและเนื้อหาการเรียน และนักเรียนมีส่วนร่วมกับครูในการใช้สื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนมีเทคนิคในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับชั้นและเนื้อหาการเรียนเป็นอย่างดี และนักเรียนมีความสนใจเรียนในวิชาภาษาจีนและมีความตั้งใจเรียน โดยครูได้จากบทบาทของนักเรียนในด้านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจและความสามารถของนักเรียนรวมถึงการใช้สื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี บุญทา (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาหลักสูตร ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย พบว่า การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน ครูมีการใช้สื่อการสอนทุกครั้งที่สอน สื่อการสอนที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นแถบบันทึกเสียงบทสนทนาหรือเพลง โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาและใช้สื่อการสอน และได้รับการสนับสนุนในเรื่องสื่อการเรียนการสอนจากสถานทูตจีน หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา นอกจากนี้ครูผู้สอนยังจัดหาสื่อการสอนที่ทันสมัยต่าง ๆ ด้วยตนเอง

1.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ กระบวนการวัดและประเมินผล

วัดความสามารถของนักเรียนได้ถูกต้อง การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ และการใช้แบบทดสอบที่วัดผลด้านทักษะทางภาษากับนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนแต่ละแห่งที่เปิดสอนภาษาจีนจำเป็นต้องเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการวัดผลและประเมินผลของวิชาภาษาจีน ซึ่งการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น โรงเรียนได้จัดอยู่ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ได้ใช้การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของการประเมินอย่างชัดเจนอยู่แล้ว ดังที่ กรมวิชาการ (2545 ก, หน้า 5-8) กล่าวถึง เป้าหมายสำคัญของการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนานักเรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยการนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไขส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาการของนักเรียนโดยตรง และนำผลไปปรับปรุงแก้ไขการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งนำไปใช้ในการพิจารณาตัดสินความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศราวุธ นาคค้อย (2539) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้ พบว่า

2.1 ขนาดของโรงเรียน พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนการสอน “ภาษาจีน” ในประเทศไทยที่มีมานานหลายสิบปี ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ขนาดของโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ เมื่อมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้นในโรงเรียนแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนเป็นอย่างดี จึงทำให้สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ปวีณา หมคราติ (2545) ที่ว่า โรงเรียนแต่ละแห่งก็มีแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งดำเนินงานในแนวทางเดียวกัน จึงทำให้สภาพการจัดการเรียนการสอนมีความคล้ายคลึงกัน

2.2 เขตพื้นที่ พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เขตพื้นที่การศึกษา ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาใดก็ตามเมื่อมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้นในโรงเรียนแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนเป็นอย่างดีในด้านคุณลักษณะของครู

ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทของครู ด้านบทบาทของนักเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล จึงทำให้ขนาดของโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ดังนี้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อุทัยวรรณ เถลิ้มชัย (2552) ที่ว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวนี้นี้ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในสังคมเศรษฐกิจ - ความรู้ รองรับการดำเนินงาน ซึ่งตามแผนมีเป้าหมายให้ประชาชนไทยอย่างน้อย 500,000 คน มีความรู้ภาษาจีน สามารถสื่อสาร แสวงหาความรู้และใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพได้ มีสถานศึกษาเปิดสอนภาษาจีนมากขึ้น ทุกระดับ และภายในปี 2555 สถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐานทุกแห่งจะเปิดโปรแกรมสอนภาษาจีน ซึ่งจากดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าทุกเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ส่วนด้านคุณลักษณะของครูจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 กลุ่ม ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 กับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 กับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยพบว่า เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สภาพการปฏิบัติงานสูงกว่าเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 3 เป็นเขตพื้นที่การศึกษาที่มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนค่อนข้างสูงเนื่องจากอยู่ในเขตที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวมาก จึงมีการรณรงค์สร้างความตระหนัก และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างกว้างขวาง โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะเร่งด่วน และระยะปานกลาง เพื่อส่งเสริมภาษาจีนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ นักเรียน นักศึกษา และผู้อยู่ในวัยแรงงานสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้มากกว่าเขตพื้นที่การศึกษาอื่น (อุทัยวรรณ เถลิ้มชัย, 2552)

2.3 สัญชาติของครูผู้สอน พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้ทำการสอนภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็นสัญชาติไทยหรือจีนเมื่อได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนให้ทำการสอนภาษาจีนแล้วจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการสอนทุกด้าน ทำให้สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับด้านคุณลักษณะของครูและด้านบทบาทของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนชาวจีน

เป็นเจ้าของภาษา มีความรู้ในวิชาภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนได้ดี และสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International: TOCLCI หรือ HANBAN: ฮั่นป๋าน) เป็นหน่วยงานของรัฐบาลจีน สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศต่าง ๆ โดยการผลิตครูที่มีคุณภาพและคัดเลือกครูเพื่อส่งไปปฏิบัติงานในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนการจัดทำหลักสูตร การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (Hanyu Shuiping Kaoshi : HSK) การฝึกอบรมและผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ, 2553) จึงทำให้ครูผู้สอนชาวจีน สภาพการปฏิบัติงานในด้านคุณลักษณะของครูและด้านบทบาทของครูสูงกว่าครูผู้สอนชาวไทย

2.4 ประสิทธิภาพการทำงานของครูผู้สอน พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนทำการสอนภาษาจีน ไม่ว่าจะมีประสิทธิภาพในการทำงานมากหรือน้อย เมื่อได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนให้ทำการสอนภาษาจีนแล้ว จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการสอนทุกด้านทำให้สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร จิตรอ่อนน้อม (2546) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานกับผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพต่างกัน มีการรับรู้ด้านการพัฒนาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากเมื่อโรงเรียนได้เปิดทำการสอนภาษาจีนแล้วมีการเตรียมความพร้อมในด้านหลักสูตร ด้านบทบาทของครู ด้านบทบาทของนักเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล รวมถึงที่สำคัญคือได้รับการสนับสนุนครูผู้สอนภาษาจีนที่เป็นเจ้าของภาษาจากทางกระทรวงศึกษาธิการทำให้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริยา เวียงนนท์ (2551) ที่พบว่าสภาพปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

3.1 ด้านคุณลักษณะของครู โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ภาษาพูดของครูชัดเจนและถูกต้อง ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับอายุและความสนใจของนักเรียน มีความรู้ดี รู้จักปรับตัวให้ทันสมัยอยู่เสมอ และรู้จักการยืดหยุ่นในการอบรมสั่งสอน โดยสามารถปรับแผนการเรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ที่เปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนมีนโยบายพัฒนาโรงเรียนในสังกัดโดยผลจากการศึกษาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผน การกำหนดนโยบาย การบริหารการศึกษาระดับสูง เป็นผู้ที่มิประสบความสำเร็จทางการศึกษา การวิจัยและการบริหารเกี่ยวข้องกับชาวจีนและโรงเรียนจีน สามารถจัดอบรมและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนได้อย่างดี จึงทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาจีนมากขึ้น แต่ครูผู้สอนภาษาจีนส่วนหนึ่งมาสอนภาษาจีนกลาง โดยที่ตนเองไม่ได้จบสาขาวิชาภาษาจีน ซึ่งการสอนวิชาที่ตนเองมิได้เรียนจบมาอาจทำให้ประสบปัญหาในการสอนหรือถ่ายทอดความรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bucher (1975) ซึ่งกล่าวว่า การสอนที่จะให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีวุฒิทางการศึกษาที่ตรงกับวิชาความรู้เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และทัศนคติที่ถูกต้อง ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

3.2 ด้านหลักสูตร โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ความรู้ที่นักเรียนได้รับสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการปรับปรุงหลักสูตร และเนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับการพัฒนาการของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ายังไม่มีการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนอย่างเป็นทางการและเป็นหลักสูตรกลางที่จะเป็นมาตรฐาน ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรรวมถึงนักเรียนยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีนเพราะไม่ได้เอาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรรณิการ์ สงวนนวน (2546) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนไม่มีหลักสูตรแม่บทภาษาจีนที่ได้มาตรฐาน ครูไม่สามารถสอนเนื้อหาได้ครบตามที่กำหนดในหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรหทัย จันทรکانดำนนท์ (2549) พบว่า สภาพปัญหาการจัดการโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูใหญ่ ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านวิชาการ คือ เวลาในการจัดการเรียนการสอนไม่พอเพียงหรือเหมาะสมพอที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนบรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่เพียงพอ

3.3 ด้านบทบาทของครู โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ สอนเนื้อหาที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน และนำไปใช้ได้ ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้และนำภาษาจีนไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูมีความสนใจในวิชาที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน จึงได้มีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ แต่ในขณะเดียวกันครูที่ทำการสอนภาษาจีนก็จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์พันธุ์ พันธุ์สวัสดิ์ (2544) ที่ศึกษา

การพัฒนาบุคลากรตามการรับรู้ของครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร พบว่า รับรู้ว่าการพัฒนาบุคลากร ใช้วิธีการต่าง ๆ หลายวิธี วิธีที่ใช้มากที่สุดคือ การศึกษาต่อ วิธีที่ใช้รองลงมาคือ การสัมมนา การฝึกอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษา คู่มือ การสอนงาน การส่งเสริมและพัฒนาการทำผลงานทางวิชาการ และการเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ

3.4 ด้านบทบาทของนักเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับน้อย เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีความสามารถในการวางแผนการเรียนของตนเอง นักเรียนทบทวนการเรียนหลังเรียน และนักเรียนทบทวนการเรียนก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนให้ความสนใจในการเรียนภาษาจีนมากขึ้นเนื่องจากความสนใจของผู้ปกครองเป็นหลัก ซึ่งเล็งเห็นว่าภาษาจีนกลางกำลังเป็นที่นิยมและในอนาคตสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกิจต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชณี สวัสดิ์คัยวงศ์ (2546) ที่ศึกษาอนาคตภาษาจีนในประเทศไทย พบว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนแต่เกิดและบุตรมีความรู้พื้นฐานและการใช้ภาษาจีนแต่เกิดสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับอายุ ควรเรียนรู้ภาษาจีนกลางเพิ่ม และควรส่งเสริมให้บุตรเรียนภาษาจีนกลางเพิ่มด้วยเช่นกัน ชาวไทยเชื้อสายไทยและบุตรไม่มีความรู้พื้นฐานและการใช้ภาษาจีนถิ่นใดเลย แต่มีทัศนคติสนใจอยากจะได้เรียนรู้ภาษาจีนกลางและอยากจะได้ส่งเสริมให้บุตรเรียนรู้ภาษาจีนกลางด้วยเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสถานการณ์ความรู้พื้นฐาน การใช้ภาษา และทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนแต่เกิดเป็นไปในทิศทางที่ถดถอย ขณะที่ทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนกลางเป็นไปในลักษณะที่กำลังเฟื่องฟู

3.5 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับน้อย เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ จำนวนสื่อและอุปกรณ์สำหรับการเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน สื่อการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนใช้มีความทันสมัย และมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการผลิตสื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามามีบทบาทมากในการจัดการเรียนการสอนนักเรียน ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้อยู่แต่ภายในห้องเรียนเท่านั้น สามารถที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เพราะมีการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำให้นักเรียนมีความสนใจและสามารถเข้าใจในบทเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ภูธรนาสุรณ (2552) ได้กล่าวว่า สื่อสำหรับการจัดการเรียนรู้ของครู เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนได้รับรู้ เกิดพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติและทัศนคติตามที่ครูต้องการ โดยสื่อที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ (Published) สื่อวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อของจริง (Regalia) และสื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน (Authentic Materially) แต่สื่อการเรียนรู้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ส่วนใหญ่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่น ๆ จึงทำให้จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการผลิตสื่อการเรียนการสอน

3.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ เอกสารและคู่มือในการวัดและประเมินผล มีเพียงพอ มีการวัดและประเมินผลก่อนการสอนในทุกแผนการสอน และมีการวัดและประเมินผลจากการประเมินตนเองของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนภาษาจีนซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศได้ใช้การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของการประเมินอย่างชัดเจนอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง (2546) พบว่า โรงเรียนได้ดำเนินการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเรื่อง การปรับปรุงเกี่ยวกับเทคนิคและเครื่องวัดและประเมินผลให้มีคุณภาพ รวมทั้งการสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน มีการปฏิบัติมาก

4. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้ พบว่า

4.1 ขนาดของโรงเรียน พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ขนาดของโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่เมื่อมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้นในโรงเรียนแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนเป็นอย่างดีในด้านคุณลักษณะของครู ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทของครู ด้านบทบาทของนักเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล จึงทำให้ขนาดของโรงเรียนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี และสอดคล้องกับคำกล่าวของ อุทัยวรรณ เถลิ้มชัย (2552) ที่ว่า แต่เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและสร้างเครือข่ายช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดตั้งศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้นในโรงเรียนที่มีความพร้อมตามภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศรวม 23 ศูนย์ เหล่านี้ จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเข้มข้น และเป็นพี่เลี้ยงให้แก่โรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนอื่น ๆ รวมทั้งสนับสนุนเขตพื้นที่การศึกษาที่มีโรงเรียนเปิดสอนภาษาจีนจำนวนมาก จัดกิจกรรมส่งเสริมและช่วยเหลือโรงเรียนในเขตของตน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทร์เพ็ญ หนัณการ (2539) พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้กระบวนการวางแผน กระบวนการเรียนการสอนและกระบวนการนิเทศภายใน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 เขตพื้นที่ พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เขตพื้นที่การศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาใดก็ตามเมื่อมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้นในโรงเรียนแล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนเป็นอย่างดีในด้านคุณลักษณะของครู ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทของครู ด้านบทบาทของนักเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล จึงทำให้เขตพื้นที่ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ส่วนด้านคุณลักษณะของครู จำแนกตามเขตพื้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 คู่ ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 กับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 กับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีปัญหามากกว่าเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 เป็นเขตพื้นที่การศึกษาที่มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนค่อนข้างสูง เนื่องจากอยู่ในเขตที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวมากจึงมีการรณรงค์สร้างความตระหนักและส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างกว้างขวาง โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะเร่งด่วน และระยะปานกลางเพื่อส่งเสริมภาษาจีนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ นักเรียน นักศึกษา และผู้อยู่ในวัยแรงงานสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้มากกว่าเขตพื้นที่การศึกษาคอื่น (อุทัยวรรณ เถลิงชัย, 2552)

4.3 สัญชาติของครูผู้สอน พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้ทำการสอนภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็นสัญชาติไทยหรือจีนเมื่อได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนให้ทำการสอนภาษาจีนแล้วจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการสอนทุกด้านทำให้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับด้านคุณลักษณะของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนชาวจีนเป็นเจ้าของภาษา มีความรู้ในวิชาภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนได้ดี ซึ่งมีปัญหาในด้านคุณลักษณะของครูน้อยกว่าครูผู้สอนชาวไทย แต่นักเรียนที่เรียนภาษาจีนอยู่ในประเทศไทย ส่วนเป็นคนไทย ไม่สามารถเข้าใจภาษาจีนได้ ครูผู้สอนชาวจีนมีจำนวนมากกว่าพูดภาษาไทยไม่ได้ แต่ครูผู้สอนคนไทยสามารถสื่อสารกับนักเรียนได้ดี จึงทำให้ผลการเรียนการสอนแตกต่างกัน และผลงานวิจัยของ Sun Lei (2550) ยังพบว่า ครูผู้สอนชาวจีนส่วนใหญ่

ไม่สามารถสื่อสารในภาษาไทยได้ การที่ครูไม่รู้หลักการสอนย่อมก่อให้เกิดปัญหา เพราะการเรียน บางครั้งโดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียนต้องการคำอธิบาย หากครูไม่สามารถ อธิบายความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยได้ดี ซึ่งแง่มุมบางอย่างไม่ได้ นักเรียนจะเริ่ม ไม่เข้าใจ ทำให้นักเรียนไม่อยากเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรหทัย จันทรวงานานนท์ (2549) พบว่า ครูชาวจีนไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ทำให้เกิดปัญหาเรื่องสื่อสาร

4.4 ประสิทธิภาพการทำงานของครูผู้สอน พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้ทำการสอนภาษาจีน ไม่ว่าจะมีความมีประสิทธิภาพ ในการทำงานมากหรือน้อย ทำให้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน ประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ปราโมทย์ ศรีเหรา (2531) ได้ศึกษาปัญหาในการใช้หลักสูตรของครูในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนต่างกัน มีปัญหาในการสอนไม่แตกต่างกัน

5. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ทั้ง 6 ด้าน ผลปรากฏดังนี้

5.1 ด้านคุณลักษณะของครู แนวทางที่ได้มาจากแบบสอบถาม ได้แก่ ควรส่งเสริมให้ ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อชักจูงนักเรียนให้สนใจในการเรียน ควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจธรรมชาติของเด็ก และใช้จิตวิทยาเด็กในการสอน และควรส่งเสริมให้ครูมีโอกาสพัฒนา ตนเองด้านต่าง ๆ (เช่น ศึกษาต่อ, ฝึกอบรม ฯลฯ) และแนวทางที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการ จัดการเรียนการสอนภาษาจีนจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนต้องมีการเตรียม ความพร้อม ทั้งครูผู้สอนจะต้องมีการจัดอบรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนเพื่อเป็นแนวทางในการ จัดการเรียนการสอนและสามารถให้ครูสามารถที่จะถ่ายทอดประสบการณ์สอนให้กับผู้เรียนได้ อย่างเต็มความสามารถรวมถึงจะต้องมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียน เกิดความสนใจในวิชาภาษาจีนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี บุญทา (2545) ซึ่งศึกษา เรื่องการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตร วิทยาลัย ปัญหาที่พบคือครูบางคนขาดประสบการณ์และทักษะในการสอน ขาดทักษะในการ ใช้ สื่อการสอนและขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดสอนซ่อมเสริม

5.2 ด้านหลักสูตร แนวทางที่ได้มาจากแบบสอบถาม ได้แก่ ควรจัดทำเอกสาร และคู่มือหลักสูตรวิชาภาษาจีนให้เพียงพอ เพื่อครู ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โรงเรียนควรมี การปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาจีนเสมอ ๆ เพื่อให้หลักสูตรทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพจริง

ของสังคม และควรส่งเสริมให้ครูร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการใช้หลักสูตรภาษาจีน และแนวทางที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ ควรมีหลักสูตรภาษาจีนที่เป็นแกนกลาง จากกระทรวงศึกษาธิการในการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรภาษาจีนได้เริ่มจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย แต่กระทรวงศึกษาธิการยังไม่มีหลักสูตรแกนกลางภาษาจีน จึงทำให้แต่ละโรงเรียนต้องเตรียมหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนทำให้บางโรงเรียนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวินี บุญทา (2545) ซึ่งศึกษา เรื่องการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษาโรงเรียน ไตรมิตรวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมีการจัดตั้งโครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยมอบให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดทำหลักสูตร มีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรเน้นการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารและการประกอบวิชาชีพ กำหนดเนื้อหาสาระและกิจกรรม จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอน มีเกณฑ์ในการกำหนดวิธีวัดและประเมินผลทั้งในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนทำการวัดผลโดยเน้นการวัดผลตามสภาพจริง การใช้หลักสูตร ในด้านการบริหารหลักสูตร มีการจัดเตรียมบุคลากร โดยจัดส่งครูเข้าอบรมและประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดครูเข้าสอนตรงตามวิชาเอก ครูจะมีคาบสอนเฉลี่ยเท่ากัน มีการจัดห้องศูนย์ภาษาจีนและห้องปฏิบัติการทางภาษา งบประมาณได้รับส่วนใหญ่นำมาใช้ในการอบรมพัฒนา และกระทรวงศึกษาธิการควรจัดหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน พร้อมจัดทำคู่มือ ครูควรใช้สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจนักเรียน และต้องสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ

5.3 ด้านบทบาทของครู แนวทางที่ได้มาจากการแบบสอบถาม ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูสามารถนำแหล่งการเรียนรู้และสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ประกอบการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอน ครูสอนภาษาจีนควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ และควรมีการฝึกอบรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และแนวทางที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ ควรให้ครูเป็นแบบอย่างในการพูดภาษาจีนที่ถูกต้องตามหลักภาษา ใช้กระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจำเป็นต้องมีครูที่มีการเตรียมแหล่งการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อศึกษาเพิ่มเติมในวิชาภาษาจีน การจัดบรรยากาศในการสอนมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ สงวนนวน (2546) ซึ่งศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านการสอน ครูผู้สอนทำความเข้าใจในหลักสูตรโดยศึกษาจากหลักสูตรภาษาจีนที่พัฒนาขึ้น โดยชมรมครูผู้สอนภาษาจีนที่เข้ารับการอบรม

จากโครงการอบรม สัมมนาครูผู้สอนภาษาจีน ปรับหลักสูตรโดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอน และรายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาจีน วางแผนการสอนและจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์โดยจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการสอนและตรงกับ ความสามารถและความถนัดของครู จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาจีน ในชีวิตประจำวันพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาจีน

5.4 ด้านบทบาทของนักเรียน แนวทางที่ได้มาจากแบบสอบถาม ได้แก่ ควรส่งเสริม ให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจศึกษาวิชาภาษาจีนอย่างจริงจัง ควรส่งเสริมให้นักเรียน ได้แสวงหา รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนภาษาจีนด้วยตนเอง และควรส่งเสริมให้นักเรียน มีความรับผิดชอบการเรียนรู้ของตน และแนวทางที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ อบรมพัฒนาให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญ ของวิชาภาษาจีนมากนักเพราะนักเรียนไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านนักเรียนไม่มีเวลามาเรียนซ่อมเสริมเพราะต้องทำกิจกรรมของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ซึ่งงานวิจัยของ มุขรินทร์ หวง (2551) พบว่า นักเรียนได้เลือกเรียนแผนการเรียนรู้ภาษาจีน เนื่องจาก ผู้ปกครองต้องการให้เรียน ซึ่งการเลือกแผนการเรียนรู้ใด และต้องเรียนวิชานั้น 5-6 คาบต่อสัปดาห์ ตามข้อมูลจากงานวิจัยชิ้นนี้นั้น นักเรียนควรมีความชอบและสนใจเป็นส่วนตัว เพื่อจะได้เกิด แรงจูงใจในการเรียนและเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง ของ Richards and Rogers (1988) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนใด ๆ ต้องคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.5 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน แนวทางที่ได้มาจากแบบสอบถาม ได้แก่ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้จัดทำและรู้จักคิดสร้างสรรค์สื่อหรือวิธีการใหม่ ๆ ควรจัดหา สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนนักเรียนให้เพียงพอ และควรส่งเสริมให้ครูใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอจริงจัง และแนวทางที่ได้มาจาก การสัมภาษณ์ คือ ควรมีการจัดอบรมทำสื่อการสอนภาษาจีนและควรให้ใช้สื่อประกอบการสอน ที่หลากหลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเลือกใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนทำให้นักเรียน เกิดความสนใจในวิชาภาษาจีนและต้องจัดการสื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัยในการจัด การเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ สงวนนวน (2546) ซึ่งศึกษา เรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านสื่อการเรียนการสอนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนมากพอ จำนวนสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องพรรณ เสาวภาคพฤกษ์

(2547) พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการใช้สื่อการสอนของครูสอนภาษาจีน คือ สื่อมีสภาพเก่าชำรุด และขาดความหลากหลายของสื่อที่มีอยู่ และสื่อเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมีจำนวนไม่เพียงพอ รวมถึง สื่อการสอนที่ครูสอนภาษาจีนต้องการ ได้แก่ เอกสารและหนังสือประกอบการสอน ชุดการเรียน และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รวมทั้งเทคนิคการสอนแบบสาธิต นอกจากนี้ครูผู้สอนภาษาจีนยังมีความต้องการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการสอนด้วย

5.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล แนวทางที่ได้มาจากการแบบสอบถาม ได้แก่ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนของตนเอง ควรติดตามผลการประเมินอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สัมฤทธิ์ผลมากขึ้น และควรดำเนินการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการประเมินแฟ้มสะสมผลงาน และแนวทางที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ ควรมีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการวัดผลและประเมินผล และมีการติดตามผลการเรียนเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนต้องได้รับผลการเรียนรู้เพื่อเป็นการประเมินตนเองและครูสามารถที่จะตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอนของครูได้ตลอดเพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2540 ก, หน้า 268-269) ได้กล่าวว่า ถ้าครูผู้สอนมีสมรรถภาพด้านการวัดผลและประเมินผลไม่ดีเท่าที่ควร การเรียนการสอนก็จะประสบผลสำเร็จไม่สมบูรณ์เต็มที่ ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับอายุและความสนใจของนักเรียน โดยจัดการอบรมเกี่ยวกับภาษาจีนด้านหลักสูตรและด้านวัดผล
2. ควรมีหลักสูตรภาษาจีนที่เป็นแกนกลางจากกระทรวงศึกษาธิการ เนื้อหาหลักสูตรควรให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง และควรจัดทำเอกสารและคู่มือหลักสูตรให้เพียงพอ
3. ครูคนไทยควรเป็นแบบอย่างในการพูดภาษาจีนที่ถูกต้องตามหลัก และสอนเนื้อหาที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันโดยนำแหล่งการเรียนรู้และสื่อเทคโนโลยีต่างมาประกอบประกอบการสอน
4. ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน มีความสนใจและตั้งใจศึกษาภาษาจีนอย่างจริงจัง โดยส่งเสริมให้นักเรียนมีการวางแผนการเรียนของตนเอง
5. ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำสื่อให้เพียงพอ รู้จักคิดสร้างสรรค์สื่อหรือวิธีการใหม่ ๆ โดยมีการจัดอบรมทำสื่อการเรียนการสอน

6. ควรมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยส่งเสริมให้เอกสารและคู่มือในการวัดและประเมินผลมีเพียงพอและใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการวัดและประเมินผล

7. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และสำนักงานงานประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ควรมีการคัดสรรครู โดยเฉพาะด้านคุณลักษณะของครูที่จะมาสอนภาษาจีนในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

8. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และสำนักงานงานประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ควรมีการจ้างครูที่มีสัญชาติจีนมาสอนวิชาภาษาจีนให้แก่นักเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถพูดและถ่ายทอดภาษาจีนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ต่อไป

1. ควรศึกษาสาเหตุของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านบทบาทของนักเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านคุณลักษณะของครูและด้านบทบาทของครู โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานงานประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และสำนักงานงานประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านคุณลักษณะของครู โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานงานประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และสำนักงานงานประถมศึกษาชลบุรี เขต 2